

VII col·loqui internacional Mimesi

Vides d'escriptors a l'Edat Moderna: retòrica, història i poètica

I. MODELS CLÀSSICS I MODERNS

Sergi Grau (Universitat de Barcelona)

Un bel morir tutta la vita onora... o no: formes de morir dels intel·lectuals de la Grècia antiga

Les escenes dels darrers instants de la vida, sovint acompanyades d'anècdotes sucoses i frases memorables, no solen mancar en les biografies dels intel·lectuals –si se'm permet l'anacronisme volgut– ja des de la Grècia antiga. De fet, la narració de les morts ha estat sovint un criteri per considerar o no si una obra pot encaixar dins del gènere biogràfic, concebut, en la seva accepció més àmplia, com un relat de la vida d'algú des del naixement fins a la mort. Tanmateix, les formes de morir d'aquests personatges presenten una varietat molt simple, amb trets força ben definits, que es basen, plausiblement, en els exercicis de les escoles de retòrica, i que, a més, resulten obertament simbòlics: allò que determina la forma de mort i el seu valor social, per a bé o per a mal, és la vida que l'intel·lectual ha dut, el gènere literari que ha conreat principalment i la mena de doctrines que ha professat. Podem afirmar, doncs, que aquesta mena de relats, com sol passar a les biografies antigues, no permet gaire o gens determinar la historicitat del que s'hi explica, però és molt útil, en canvi, per a definir la imatge que una societat concreta, en un determinat

moment històric, s'ha fet d'un operador cultural –poeta o filòsof– i del gènere literari o l'escola filosòfica que tipològicament representa.